

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

2013/2158(INI)

28.11.2013

JELENTÉSTERVEZET

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről:
foglalkoztatási és szociális aspektusok a 2014. évi éves növekedési jelentésben
(2013/2158(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Sergio Gutiérrez Prieto

PR_INI

TARTALOM

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről: foglalkoztatási és szociális aspektusok a 2014. évi éves növekedési jelentésben

(2013/2158(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 145., 148. és 152. cikkére, valamint 153. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 28. cikkére,
- tekintettel a 2014. évi éves növekedési jelentésről szóló, 2013. november 13-i bizottsági közleményre (COM(2013)0800) és a közös foglalkoztatási jelentés ahhoz mellékelt tervezetére,
- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter: a 2013. évi prioritások végrehajtása” című, 2013. október 23-i állásfoglalására¹,
- tekintettel „A gazdasági és monetáris unió szociális dimenziójának megerősítése” című, 2013. október 2-i bizottsági közleményre (COM(2013)0690),
- tekintettel a Bizottsághoz intézett O-000120/2013. számú, szóbeli választ igénylő kérdésre, valamint az ehhez kapcsolódó, „A gazdasági és monetáris unió szociális dimenziójának megerősítése” című bizottsági közleményről szóló, 2013. november 21-i európai parlamenti állásfoglalásra²,
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat: Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része” című, 2010. szeptember 8-i jogalkotási állásfoglalására³,
- tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című, 2012. április 18-i bizottsági közleményre (COM(2012)0173),
- tekintettel a Bizottsághoz intézett O-000120/2012. számú, szóbeli választ igénylő kérdésre, valamint az ehhez kapcsolódó, a munkahelyteremtő fellendülés felé vezető útról szóló, 2012. június 14-i európai parlamenti állásfoglalásra⁴,
- tekintettel „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0447.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0515.

³ HL C 308. E, 2013.10.20., 116. o.

⁴ HL C 332. E, 2013.11.15., 81. o.

foglalkoztatottsághoz” című, 2010. november 23-i bizottsági közleményre (COM(2010)0682) és az erről szóló, 2011. október 26-i európai parlamenti állásfoglalásra¹,

- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja – A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című 2010. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2010)0758) és az erről szóló, 2011. november 15-i európai parlamenti állásfoglalásra²,
 - tekintettel „A »Több lehetőséget a fiataloknak« kezdeményezés” című bizottsági közleményre (COM(2011)0933),
 - tekintettel a szociális beruházásokról szóló megállapodásról mint a válságra adott válaszról szóló, 2012. november 20-i állásfoglalására³,
 - tekintettel a „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében – többek között a 2014–2020-as Európai Szociális Alap végrehajtása révén” című, 2013. február 20-i bizottsági közleményre (COM(2013)0083),
 - tekintettel a Bizottsághoz intézett O-000057/2013. számú, szóbeli választ igénylő kérdésre, valamint az ehhez kapcsolódó, „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében – többek között a 2014–2020-as Európai Szociális Alap végrehajtása révén” című bizottsági közleményről szóló, 2013. június 12-i európai parlamenti állásfoglalásra⁴,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A7-0000/2013),
- A. mivel az euróövezetben 2013 második negyedévében véget ért a recesszió – ha a számokat vesszük alapul –, mivel azonban az euróövezetben az idén továbbra is negatív marad az éves növekedés, a munkanélküliség és az egyenlőtlenség pedig minden eddiginél magasabb szintet ért el; mivel ahhoz, hogy tartós fellendülésről beszélhessünk, illetve az EU előtt álló társadalmi-gazdasági kihívások enyhítéséhez szükséges hajtóerő megteremtése érdekében továbbra is fokozni kell a növekedést;
- B. mivel az Unióban a munkanélküliség riasztó méreteket öltött: elérte a 26,6 milliót⁵; mivel a legtöbb tagállamban nőtt a tartós munkanélküliség és az Unió egészében rekordszintet ért el; mivel a foglalkoztatás erőteljesebben csökkent azokban az országokban, amelyek jelentős költségvetési konszolidációt hajtanak végre;
- C. mivel az ifjúsági munkanélküliségi aránya soha nem tapasztalt szintet ért el, az Unió egészére vetítve átlagosan 23%-ra nőtt, és mivel néhány tagállamban a 16 és 25 év közötti fiatalok körében a munkanélküliség aránya meghaladja az 50%-ot; mivel a munkaerőpiaci helyzet különösen kritikus a fiatalok számára – tekintet nélkül iskolai végzettségükre

¹ HL C 131. E, 2013.5.8., 87. o.

² HL C 153. E, 2013.5.31., 57. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0419.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0266.

⁵ A foglalkoztatásról és társadalmi helyzetről szóló uniós negyedéves áttekintés (2013. október).

–, akik gyakran vagy munkanélküliségre, vagy előnytelen munkaszerződések megkötésére, vagy fizetetlen gyakornokoskodásra kényszerülnek;

- D. mivel a tartós munkanélküliség egyre fokozódik, ami strukturális munkanélküliséghez vezet; mivel a munkaerő-piaci szegmentáció tovább fokozódott, a háztartások átlagos bevétele számos tagállamban csökken, továbbá a mutatók a szegénység és a társadalmi kirekesztés fokozódásának és elmélyülésének tendenciáját jelzik előre, amelyhez az aktív keresők elszegényedése társul;
- E. mivel a magas és néhány esetben növekvő adók – különösen az alacsony keresetűek és a háztartások második keresői esetében – továbbra is problémát jelent számos tagállamban és növeli az egyenlőtlenséget; mivel a Nemzetközi Valutalap (IMF) a közelmúltban rámutatott, hogy a konszolidációs törekvések legitimitásának növelése érdekében lehetőség van a jobb és progresszívebb adózásra, miközben többet teszünk a növekedés előmozdítása és egyben a többletbevétel termelése érdekében; mivel a munkát terhelő adókról más fenntartható adónemekre kell áttérni;
- F. mivel a válság és az elmúlt években követett túlzott költségvetési konszolidációs politikák hatásai a termelés és a foglalkoztatás terén példátlan és egyre nagyobb eltérést eredményeztek a központi és periférikus országok között; mivel a munkanélküliségi ráta terén a központ és a periféria közötti különbség 2012-ben elérte a 10%-ot, szemben azzal, hogy 2000-ben ez az eltérés még csak 3,5% volt; mivel e különbség előre láthatólag idén éri el a tetőpontját;
- G. mivel a Bizottság növekedésre és munkanélküliségre vonatkozó gazdasági előrejelzéseiben az elmúlt években előforduló rendszeres hibák azt bizonyítják, hogy a válság felszámolása céljából változtatni kell az elemzésen és a stratégián; mivel a költségvetési konszolidáció üteme lelassult, ám egyes, főként a külső keresletre összpontosító strukturális reformok deflációs hatása ugyanolyan súlyos következményekkel – stagnáló beruházásokkal és növekedéssel, valamint visszafogott munkahelyteremtéssel – jár a belső keresletre nézve;
- H. mivel enyhültek bizonyos makrogazdasági egyensúlytalanságok, például a külső versenyképesség terén, jóllehet a tagállamok közötti belső egyensúlytalanságok tovább súlyosbodtak; mivel bizonyítékok támasztják alá, hogy nem alkalmazható az euróövezetbe tartozó minden tagállamra egyidejűleg egy olyan uniformizált szakpolitika, amely a külső keresletre támaszkodik, a belső keresletre pedig nyomást gyakorol; mivel ez tovább súlyosbítja az egyidejűleg alkalmazott megszorítási programok (alábecsült) negatív hatását, ami csökkenti a belső keresletet és a harmadik országok keresletére való túlzott támaszkodáshoz vezet egy olyan időszakban, amikor a feltörekvő gazdaságok tekintetében gyengülő kilátásokra utaló jelek mutatkoznak;
- I. mivel a tagállamok körében nem kapott egyforma hangsúlyt a strukturális reformok lefolytatásának gyorsasága és intenzitása, amelyet a periférikus országok esetében sokkal inkább megköveteltek, mint a központi országok esetében, és ez a helyzet felelős a növekedés megteremtése terén az Unióban tapasztalható egyensúlytalanságok elmélyüléséért;
- J. mivel a pillanatnyilag az euróövezet előtt álló legnagyobb kihívást a tagállamok közötti

növekvő társadalmi-gazdasági különbségek jelentik; mivel a jelenleg fennálló jelentős munkanélküliség és súlyos társadalmi problémák a belső kereskedelmen keresztül átgyűrűzhetnek más tagállamokra is, ami a humántőke – hosszú távon a nemzetközi versenyképesség romlásához vezető – csökkenésével járhat, ez a helyzet pedig az egész Unió gazdasági alapjait rengetheti meg; mivel valamennyi tagállam érdeke annak biztosítása, hogy időben és hatékonyan kezeljék a foglalkoztatási és szociális kihívásokat;

- K. mivel számos tagállamban a magánszektorbeli (háztartási és vállalati) adósság meghaladja a GDP 200%-át; mivel a magánszektorbeli adósság csökkentése az államadósság csökkentése által jelentett tágabb keretben sokkal bonyolultabb feladat; mivel nyugtalanító módon ez az egyik kerékkötője az Unión belüli növekedésnek és munkahelyteremtésnek;
- L. mivel a kkv-k alkotják az EU gazdaságának a gerincét, azonban nyugtalanító módon még mindig túlságosan eladósodottak és továbbra is a legmagasabb hitelköltségekkel és a hitellehetőségek szűkülésével szembesülnek; mivel a periférikus országokban működő kisebb vállalkozások jelenleg 4–6 százalékponttal többet fizetnek a bankhitelekért, mint közép-európai versenytársaik, ami jelentős hátrányt jelent számukra, ez pedig gátolja a régió kiegyensúlyozott gazdasági növekedéssel és munkahelyteremtéssel kapcsolatos kilátásait;
- M. mivel a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés szempontjából kulcsfontosságú területekbe, így az oktatásba és a képzésbe, a kutatásba és az innovációba irányuló beruházások az Unióban még mindig alacsonyabbak, mint fő gazdasági partnerei és globális versenytársai körében; mivel ezeken a területeken a válságból való fenntartható kilábalás szempontjából elengedhetetlenek a termelékeny beruházások;
- N. mivel a makrogazdasági politikákat, a strukturális politikákat, a stabil munkaerő-piaci intézményeket, a nem szegmentált munkaerőpiacokat, a kollektív tárgyalás koordinációját és a megfelelően finanszírozott (automatikus stabilizátorként szolgáló) jóléti rendszereket ötvöző következetes gazdaságpolitikai kombináció elengedhetetlen a ciklikus válsághelyzetek enyhítéséhez;
- O. mivel 2010 óta egyre nagyobb eltérés mutatkozik azon a téren, hogy a nemzeti fiskális stabilizátorok mennyire képesek szembeszállni a gazdasági válsággal és annak foglalkoztatási és társadalmi következményeivel, lévén ez a képesség gyakorlatilag eltűnt azokban az országokban, amelyeket a válság a legjobban sújtott; mivel ennek következtében a háztartások jövedelmei és így a belföldi kereslet a korábbiakhoz képest kisebb védelemben részesülnek, ami tovább fokozza a recessziót; mivel a Parlament Foglalkoztatási és Szociális Bizottsága 2013. július 9-én nyilvános meghallgatást tartott „A gazdasági és monetáris unió (GMU) társadalmi dimenziója – A munkanélküli-ellátás európai rendszere” címmel, amelynek során megállapították, hogy az euróövezet szintjén automatikus stabilizátorokra van szükség;
- P. mivel 2007 óta riasztó arányban nőtt a szegénység, méghozzá oly mértékben, hogy jelenleg az Unió népességének 24,2%-át fenyegeti a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés veszélye; mivel a szociális védelemmel kapcsolatos kiadások csaknem minden tagállamban csökkentek, és mivel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság arra figyelmeztet, hogy a költségvetési konszolidációs intézkedések hatása miatt nő a jövedelmi szegénység, a gyermekszegénység, a súlyos anyagi nélkülözés és a társadalmi

kirekesztés által veszélyeztetettek száma;

- Q. mivel a helyzet sürgőssége ellenére az Uniónak az Európa 2020 stratégia szinte egyik célkitűzését sem sikerül elérnie, és mivel a tagállamok kiábrándítóan kevés előrehaladást értek el az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítése terén; mivel a 2013. évi nemzeti reformprogramokban tett kötelezettségvállalások nem elegendőek az uniós szintű célok többségének eléréséhez;
- R. mivel elengedhetetlen az európai szemeszterben részt vevő valamennyi szereplő demokratikus elszámoltathatóságának, felelősségvállalásának és legitimitásának erősítése; mivel a Parlament megfelelő bevonása e folyamat döntő fontosságú részét alkotja; mivel a nemzeti parlamentek képviselik és szavatolják a polgárok által megszerzett és delegált jogokat; mivel az európai szemeszter bevezetésének teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzeti parlamentek előjogait;

SZOCIÁLIS MUTATÓK

1. üdvözli, hogy az éves növekedési jelentéshez csatolt közös foglalkoztatási jelentéstervezet idén először tartalmaz egy foglalkoztatási és szociálpolitikai eredménytáblát, amelynek segítségével az európai szemeszter keretében végzett makrogazdasági felügyelet részeként határozottabban nyomon követhetők a foglalkoztatási és szociális fejlemények; ezt annak elismerésének tekinti, hogy meg kell erősíteni a gazdasági és monetáris unió szociális dimenzióját, ami nemcsak kívánatos, hanem szükséges is a válság kezeléséhez és az euróvezetén belüli jelentős társadalmi-gazdasági eltérések megelőzéséhez, és ezáltal a fenntarthatóság növeléséhez;
2. sajnálatosnak tartja azonban, hogy a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljáráshoz kapcsolódó eredménytáblától eltérően e mutatók alkalmazását nem tették kötelezővé; arra kéri a Bizottságot, hogy orvosolja ezt a helyzetet, amely nem tükrözi annak szükségességét, hogy az európai szemeszter eljárása során egyenlő elbírálás alá essenek a makrogazdasági és a szociális szempontok; különösen aggasztónak tartja ezt a helyzetet az Unión belüli növekvő szociális és foglalkoztatási egyenlőtlenségek tükrében;
3. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság által javasolt foglalkoztatási és szociális mutatók alkalmatlanok arra, hogy átfogóan lefedjék a tagállamok foglalkoztatási és szociális helyzetét; szorgalmazza további mutatók – különösen a gyermekszegénység arányára és a tisztességes munkára vonatkozó mutatók, valamint egy európai létminimum-mutató – belefoglalását az eredménytáblába, hogy megfelelően lehessen értékelni az Unió szociális helyzetét;
4. kéri a Bizottságot, hogy ne csupán elemzőeszközként használja a szociális eredménytáblát, hanem a tagállamokra vonatkozó olyan konkrét javaslatok kidolgozásának alapjaként is, amelyek segítségével megállapítható, hogy az egyes tagállamok miként küzdhetnek le vagy előzhetik meg a munkanélküliséget, csökkenthetik a társadalmi egyenlőtlenségeket, mozdíthatják elő az aktív befogadást és előzhetik meg a szociális dömpinget, és amelyek később beépíthetők a 2014-es országspecifikus ajánlásoknak az európai szemeszter eljárása keretében történő kidolgozásába és végrehajtásába is;

5. felszólítja a Tanácsot, hogy határozzon meg konkrét referenciaértékeket a foglalkoztatási és szociális mutatók tekintetében egy uniós szociális védelmi küszöb formájában, hogy időben be lehessen vezetni az uniós szintű aktivizálási eszközöket;

Az eurócsoport foglalkoztatási és szociális minisztereinek ülései

6. kiemeli az eurócsoport foglalkoztatási és szociális miniszterei euróövezeti csúcstalálkozókat megelőző üléseinek jelentőségét, amely révén biztosítható, hogy a szociális és foglalkoztatási kérdésekkel részletesebben foglalkozzanak az euróövezet szervei által folytatott párbeszédnek és hozott döntések keretében azzal a céllal, hogy hozzájáruljanak az euróövezet állam- és kormányfőinek üléseihez;

AMIRE SZÜKSÉG VAN: TERMELÉKENY BERUHÁZÁSOK ÉS FOKOZOTT TERMELÉKENYSÉG RÉVÉN A BELSŐ KERESLET ÚJBÓLI FELLENDÍTÉSE ÉS SZÍNVONALAS MUNKAHELYEK TEREMTÉSE

7. felhívja a figyelmet arra, hogy az új makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárást mindezidáig főként annak érdekében vették igénybe, hogy az országokat versenyképességük javítására ösztönözzék, és ily módon még nagyobb deflációs nyomást gyakoroljanak Dél-Európára annak megkövetelése nélkül, hogy ugyanolyan hangsúllyal a bérek növelése révén inflációs nyomás gyakoroljanak azokra az országokra, amelyek rendelkeznek az ehhez szükséges mozgástérrel; felhívja a figyelmet arra, hogy ha az euróövezet valamennyi országa tekintetében ugyanazokat az eszközöket használják a növekedés külgazdaságon keresztüli előmozdítására, az a külső kereslet belső kereslet rovására való növekedése révén csökkenti a várt nettó eredményeket;
8. kéri a Bizottságot, hogy nagyobb figyelmet fordítson a még mindig stagnáló belső kereslet újbóli fellendítésére, mivel ez jelenti majd a fenntartható munkahelyek és termelékenység megteremtéséhez és a deflációs kockázatok elkerüléséhez;

A beruházások és a termelékenység Unión belüli növekedését célzó paktum

9. rámutat arra, hogy míg a strukturális reformok közép- és hosszú távon gyümölcsözőek lehetnek, az EU belső keresletének szükséges ösztönzése azt kívánja meg a Bizottságtól és a Tanácstól, hogy haladéktalanul fogadjanak el egy nagyra törő és összehangolt beruházási tervet annak érdekében, hogy rövid távon fenntartsák a növekedést és a színvonalas munkahelyeket, valamint középtávon fokozzák az ebben rejlő lehetőségeket; megjegyzi, hogy már az Európa 2020 stratégiában és a 2012 júniusában elfogadott Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumban meghatározták a fő célkitűzéseket, azonban az ezzel kapcsolatos finanszírozást növelni kell;
10. hangsúlyozza, hogy középtávon az EU versenyképességét elsősorban az oktatásba, a K+F-be és a folyamatos innovációba irányuló, a termelékenység fokozását célzó beruházásokkal lehet erősíteni; úgy véli, hogy ezek a beruházások jelentik azt a hajtóerőt, amelynek köszönhetően a globális vállalatok, a magas hozzáadott értékkel bíró termékek és szolgáltatások exportőrei és a magas színvonalú munkahelyeket kínáló számára az Unió elsődleges célterületté válhat;
11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy több mint 20 tagállamban viszonylagosan (a GDP

százalékában kifejezve) csökkentették az oktatási kiadásokat, ami veszélyezteti növekedési és munkahely-teremtési lehetőségeiket és versenyképességüket; rámutat, hogy az ilyen beruházások csökkentése fokozza az Unió strukturális gyengeségét, mivel nincs összhang a magasan képzett munkavállalók iránti növekvő kereslet és aközött, hogy számos tagállamban jelenleg magas az alacsonyán képzett munkaerő aránya;

12. üdvözlí, hogy a 2014. évi éves növekedési jelentésben a Bizottság felszólítja a tagállamokat az oktatásba, a kutatásba és innovációba, az energetikai és éghajlat-védelmi intézkedésekbe irányuló hosszú távú beruházások védelmére vagy előmozdítására; ezt azonban elégtelennek tartja ahhoz, hogy a tagállamok a már bevezetett költségvetési megszorítások mellett képesek legyenek valóra váltani az említett célt; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és mozdítsa elő a – például az oktatásba és a kutatásba és fejlesztésbe irányuló – termelékeny beruházásoknak az uniós szabályok alapján megállapított hiánycélok köréből való kizárását célzó szükséges reformokat, hogy – tekintve azok növekedést és munkahelyteremtést előmozdító potenciálját – megőrizték azokat;
13. az Európai Beruházási Bank részéről erőteljesebb támogatást kér, továbbá szorgalmazza, hogy szabadítsanak fel uniós forrásokat a sürgős beruházási tervek támogatására; megjegyzi, hogy a projektkötvények már kínálnak beruházástámogató mechanizmust, azonban az euróövezet gyenge növekedési és munkahely-teremtési rátája azt bizonyítja, hogy annak nagyra törőbbnek kell lennie a szükséges állami és összehangolt beruházások fejlesztése érdekében;

Európai alapok

14. rámutat, hogy a súlyos költségvetési megszorítások és a magánszektor csökkent hitelezőképességének időszakában a strukturális alapok és a Kohéziós Alap pénzügyi méretüknek és kitűzött céljaiknak köszönhetően nélkülözhetetlen eszközök a tagállamok kezében a gazdaság élénkítésére és az Európa 2020 stratégiában foglalt növekedési és foglalkoztatási célok elérésére; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy – tekintettel a kohéziós politikának a nemzeti programok európai szemeszter keretében történő kidolgozásában játszott kulcsfontosságú szerepére – e politikával a 2014. évi éves növekedési jelentésnek kiemelten kell foglalkoznia;
15. úgy véli, hogy a kohéziós politika alapvető szerepet tölt be a versenyképesség terén tapasztalható belső egyenlőtlenségek és a strukturális egyensúlytalanságok enyhítésének elősegítésében; kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul programozza át a fel nem használt strukturális alapokat, hogy azokat a fiatalok foglalkoztatását célzó programok és a kkv támogatására fordítsák; kéri a Bizottságot, hogy keressen egyedi megoldásokat a nagyon magas munkanélküliségi rátával rendelkező országok számára, amelyek társfinanszírozási problémák miatt arra kényszerülnek, hogy visszafizessék az uniós forrásokat; e célból arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg (a többéves pénzügyi keret „fenntartható növekedés” című 1. fejezete alapján) az uniós alapok vagy programok társfinanszírozásában való tagállami részvételnek a kettős csomagban meghatározott strukturális hiány kiszámításából való kizárására vonatkozó lehetőséget;
16. kéri a Bizottságot, hogy a 2014–2020-as időszakra szóló összes alap tekintetében az időszak elejére való összpontosítás elvét alkalmazza a legmagasabb munkanélküliségi rátával rendelkező és mélyreható költségvetési konszolidációs eljárásokat végrehajtó

tagállamok esetében, különösen a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás és a stratégiai beruházások előmozdítását célzó programokat illetően;

17. úgy véli, hogy a nemzeti kohéziós alapok legalább 25%-át konkrét programokra kell felhasználni az Európai Szociális Alap keretében azokban a tagállamokban, ahol a legmagasabb szintű a munkanélküliség és a szegénység;

Színvonalas munkahelyek és tisztességes munkabérek a termelékenység növelése céljából

18. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Unió versenyképességének a fajlagos munkaerőköltségek munkabércsökkentések útján való túlzott kiigazítása révén történő helyreállítására irányuló bizottsági stratégia jelentősen lerontotta számos uniós munkavállaló vásárlóerejét, csökkentette az egy háztartásra jutó jövedelmeket és visszaszorította a belső keresletet, ami tovább erősíti a munkanélküliséget és a társadalmi kirekesztést, különösen azokban az országokban, amelyeket a legjobban sújtott a válság; rámutat arra, hogy a versenyképesség helyreállítására irányuló horizontális politika keretében fontolóra kell venni olyan stratégiákat is, amelyek az egyéb termelési költségekre, az árak alakulására és a haszonkulcsokra összpontosítanak;
19. üdvözli a Bizottság azokra a központi országokra irányuló ajánlásait, amelyek rendelkeznek a szükséges mozgástérrel ahhoz, hogy gazdaságösztönző politikáikat a munkabérek emelése mellett folytassák; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki nagyra törő ajánlásokat, amelyek segítenek enyhíteni a Dél-Európára nehezedő túlzott deflációs nyomást és elkerülni az euróövezetben a növekedés és a munkahelyteremtés terén meglévő egyenlőtlenségek elmélyülésének veszélyét;
20. megjegyzi, hogy a Bizottság a 2014-es közös foglalkoztatási jelentéstervezetében rámutatott arra, hogy a fajlagos munkaerőköltség csökkentése és a bérek mérséklése csak lassan és részlegesen nyilvánult meg az árak alakulásában, részben a közvetett adók ezzel egyidejű emelése és a költségvetési konszolidációnak betudható árszabályozás miatt;
21. megjegyzi, hogy a tisztességes munkabérek nemcsak a társadalmi kohézió és a társadalmi igazságosság biztosítása szempontjából, hanem az erős gazdaság fenntartása miatt is fontosak; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon olyan intézkedéseket, amelyek kezelik az egyenlőtlenséget és garantálják a tisztességes munkabéreket; felszólítja a tagállamokat, hogy a munkavállalók számára tisztességes megélhetést biztosító béreket célzó munkaerő-piaci politikákkal lépjenek fel az aktív keresőket sújtó szegénységgel szemben;
22. kéri a Bizottságot, hogy a reálbérek arányának és az eltérő szintű termelékenység megállapítása érdekében vizsgálja meg a bérekre gyakorolt nyomás – országonként esetlegesen eltérő – minimumbér-rendszereken keresztüli csökkentésének lehetőségét; rámutat, hogy egy ilyen intézkedés lehetővé teheti a deflációs kockázatok és az egyenlőtlenségek csökkentését, valamint a versenyképesség és a folyó fizetési mérlegek terén meglévő névleges egyensúlyhiány korlátozását;
23. hangsúlyozza, hogy a tudásintenzív gazdaságban a munkahelyek minősége elengedhetetlen ahhoz, hogy szakképzett, alkalmazkodó és elkötelezett munkaerő, illetve megfelelő egészségügyi és biztonsági előírások alkalmazásával, valamint biztonságérzet

és ésszerű munkaidő biztosításával előmozdítsák a magas munkatermelékenységet és a gyors innovációt; úgy véli, hogy ez nem kap kellő hangsúlyt a 2014. évi éves növekedési jelentésben, ezért arra kéri a Bizottságot, hogy orvosolja ezt a helyzetet a 2014. évi országspecifikus ajánlásokban; úgy véli, hogy a politikai iránymutatásnak – a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően és a tagállamok jogszabályainak sérelme nélkül – különösen a munkavállalók alapvető munkajogokhoz való hozzáféréseire kell irányulnia.

Ismét a magánszektor adósságának csökkentésére, azaz az európai növekedés és munkahelyteremtés egyik fő kerékkötőjére való összpontosítás

24. hangsúlyozza, hogy a túlzott költségvetési konszolidáció ahhoz vezetett, hogy túlságosan nagy hangsúlyt kapott az államadósság csökkentése, ami gátolta a magánszektor adósságának a csökkentését; megjegyzi, hogy míg az éves növekedési jelentés a magas államadósság kockázatait hangsúlyozza, addig az IMF már korábban is arra hívta fel a figyelmet, hogy az európai növekedés és munkahelyteremtés fő kerékkötője valójában a magánszektor (háztartások és vállalatok) adóssága;
25. hangsúlyozza, hogy a válságból való fenntartható kilábaláshoz az adósságtömeg, a belföldi likviditáshiány és a beruházások visszaesésének kezelésére irányuló hatékony intézkedésekre van szükség; emlékeztet arra, hogy a beruházások, a növekedés és a munkahelyteremtése előfeltétele a magánszektor adósságának fenntarthatósága; kéri a Bizottságot, hogy vezessen be olyan intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a rendezett adósságátütemezést, különösen a háztartások és a kkv-k tekintetében;
26. figyelmeztet arra, hogy a kkv-k a legmagasabb hitelköltségekkel és egyre jobban beszűkülő hitellehetőségekkel néznek szembe; hangsúlyozza, hogy ez nemcsak az Unión belüli növekedést és munkahelyteremtést gátolja – lévén a kkv-k az új munkahelyek teremtését illetően jelentős potenciállal rendelkeznek –, hanem tovább növelik az euróövezeten belüli egyensúlytalanságokat, mivel a bankhitelek költsége terén aggasztóan nagy eltérés mutatkozik a központi és periférikus országok között; üdvözli, hogy elismerték a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáféréseinek jelentőségét, valamint sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti növekedési terveikben tegyék abszolút prioritássá a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférést; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék könnyen hozzáférhetővé az e célra előirányzott uniós pénzeszközöket;
27. kéri a Bizottságot, hogy a háztartások és a kkv-k likviditása sürgős helyreállításának elősegítése érdekében a tagállamokkal együtt vegyenek részt megújuló hitelkeretek létrehozásában, amelyeket hivatalos és magánforrásokból vegyessen finanszíroznak és/vagy az európai intézmények – például az Európai Beruházási Bank – által kibocsátott garanciákkal fedeznek;
28. a magánszektor tekintetében az alternatív finanszírozási források – például az erős takarékszövetkezetek vagy állami fejlesztési bankok – megerősítését szorgalmazza, amelyek előmozdíthatják a likvid eszközök reálgazdaságba és megfelelő projektekbe való irányítását és a fejlesztési célú finanszírozást;

A SZÍNVONALAS FOGLALKOZTATÁS FOKOZÁSÁRA IRÁNYULÓ REFORMOK

29. kéri a Bizottságot, hogy tegye kötelezővé a nemzeti általános és ifjúsági foglalkoztatási

terveknek a 2014-es országspecifikus ajánlásokban való bemutatását; sajnálatosnak tartja, hogy a Parlament ismételt kérése ellenére a kiugróan sok tagállam nem nyújtott be ilyen terveket 2013-ban;

30. sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács a 2013. évi iránymutatásában nem vette figyelembe a Parlamentnek a munkahely minőségének középpontba helyezésére vonatkozó felhívását; felszólítja a Bizottságot, hogy a 2014. évi éves növekedési jelentésben alapuló országspecifikus ajánlásokba foglalja bele a munkahelyek minőségét, a képzést, az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést, az alapvető munkavállalói jogokat, valamint a munkaerő-piaci mobilitás és az önfoglalkoztatás munkavállalók biztonságának növelésén keresztüli támogatását;
31. hangsúlyozza, hogy a munkaerő-piaci reformoknak a termelékenység és a hatékonyság növelésére kell összpontosítaniuk annak érdekében, hogy javuljon az Unió gazdaságának versenyképessége és biztosítani lehessen a fenntartható növekedést és munkahelyteremtést, az európai szociális vívmányok betűjének és szellemének, valamint alapelveinek szigorú tiszteletben tartása mellett; úgy véli, hogy a munkaerő-piaci reformokat oly módon kell végrehajtani, hogy azok javítsák a munkahelyek színvonalát;
32. úgy véli, hogy a strukturális munkaerő-piaci reformok során gondoskodni kell a belső rugalmasságról annak érdekében, hogy a gazdasági nehézségek idején fenn lehessen tartani a foglalkoztatottságot, biztosítani kell a munkahelyek minőségét és a munkahely-változtatás biztonságát, olyan – újbóli munkavállalással kapcsolatos követelményekre épülő és a reintegrációs politikákkal összekapcsolt – munkanélküli juttatási rendszereket kell létrehozni, amelyek a munkavállalás ösztönzése mellett tisztességes jövedelmet biztosítanak, a munkaerőpiac szegmentálódásának leküzdését célzó szerződéses megállapodásokat kell alkalmazni, elébe kell menni a gazdasági szerkezetátalakításnak, valamint biztosítani kell az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést;
33. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy azon feltételek megkönnyítése, amelyek lehetővé teszik a vállalkozások számára, hogy kívül maradjanak a magas szintű kollektív szerződésekből és felülvizsgálják az ágazati bérmegállapodásokat, számos munkavállalót kizár a kollektív tárgyaláshoz való jog gyakorlásából;
34. hangsúlyozza az aktív munkaerő-piaci politikák jelenlegi körülmények között betöltött jelentőségét; mélyszéles aggodalmának ad hangot amiatt, hogy számos tagállam a növekvő munkanélküliségi ráta ellenére csökkentette az aktív munkaerő-piaci politikák finanszírozására előirányzott költségvetési tételeket; felszólítja a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel folytatott szoros együttműködés keretében növeljék az aktív munkaerő-piaci politikák hatókörét és hatékonyságát;
35. kéri a Bizottságot, hogy a munkahelyteremtés támogatása érdekében dolgozzon ki egyedi politikákat a tartós munkanélküliekre, az idősebb munkanélküliekre, a nőkre, illetve a válság által különösen súlyosan érintett más kiemelt csoportokra – például a bevándorlókra és a fogyatékossgal élőkre – szabottan;

Ifjúsági munkanélküliség

36. ismételten mélyszéles aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ifjúsági munkanélküliségi ráta

folyamatosan nő; megjegyzi, hogy a munkanélküli fiatalok helyzete különösen aggasztó; kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen lépjenek fel ezzel kapcsolatban; a már régebben elfogadott intézkedések végrehajtása érdekében egy európai ifjúsági foglalkoztatási paktumot szorgalmaz, továbbá az ifjúsági munkanélküliség kezelése érdekében kéri, hogy gondoskodjanak olyan új forrásokról és intézkedésekről, amelyek csökkentenék a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő („NEET”) fiatalok számát, figyelembe véve a legelőnyösebb munkaügyi szabványokat maradéktalanul tiszteletben tartó tisztességes munka minőségi szempontjait;

37. üdvözli az „ifjúsági garancia” kezdeményezés Tanács általi elfogadását és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára 6 milliárd EUR elkülönítését a következő többéves pénzügyi keretben; felszólítja a tagállamokat, hogy sürgősen valósítsák meg az ifjúsági garanciarendszereket, valamint hatékonyan, a legnehezebb helyzetben lévőkre összpontosítva használják fel a rendelkezésre álló forrásokat;
38. meglelégedéssel veszi tudomásul, hogy ezek a források felhasználhatóak a következő pénzügyi keret első két évében; emlékeztet azonban arra, hogy ez az összeg hosszú távon nem elegendő az ifjúsági munkanélküliség elleni küzdelemre, és azt az ifjúsági munkanélküliség elleni küzdelemben felhasználandó indulóösszegnek kell tekinteni; hangsúlyozza, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) számításai szerint egyedül az euróövezetben 21 milliárd euróra van szükség az ifjúsági munkanélküliség leküzdését célzó hatékony program végrehajtásához; kéri a Bizottságot, hogy biztosítson prioritást az „ifjúsági garancia” kezdeményezés számára, valamint a többéves pénzügyi keret kilátásba helyezett félidős felülvizsgálata során növelje a rendelkezésre álló költségvetési forrásokat;
39. annak biztosítására kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a túlzott hiány esetén követendő eljárás alatt álló tagállamok is rendelkezzenek az ezen intézkedések alkalmazásához szükséges költségvetési mozgástérrel, különösen azáltal, hogy az ifjúsági munkanélküliség leküzdését célzó intézkedések tagállami társfinanszírozását ideiglenesen kiveszik a túlzott hiány kiszámításából;
40. kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan keretre, amely színvonalas képzési formákat tesz lehetővé, és többek között kritériumokat tartalmaz a megfelelő bérezésre, a tanulási folyamat eredményeire, a munkakörülményekre, valamint az egészségügyi és biztonsági normákra vonatkozóan; kéri a Bizottságot, a tagállamokat és az európai szociális partnereket, hogy ambiciózus módon éljenek a tanulószerveződéses gyakorlati képzés európai szövetsége által kínált lehetőségekkel;

Munkavállalói mobilitás

41. úgy véli, hogy tekintve a származási országukat elhagyó, más tagállamokban munkalehetőségeket kereső – főként fiatal – munkavállalók számát, sürgősen megfelelő intézkedéseket kell kidolgozni az uniós jogszabályok annak érdekében történő módosítása céljából, hogy garantálják a nyugdíjjogosultságok hordozhatóságát és a munkaviszonyhoz kapcsolódó juttatások legalább három hónapig való folyósítását, amíg a kedvezményezett másik tagállamban keres munkát;
42. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy az Európai Foglalkoztatási Mobilitás

Portáljára (EURES) építve erősítse és bővítse tevékenységét, és különösen előmozdítsa az ifjúkori mobilitást; e célból a tagállamokkal együttműködésben egy egyedi stratégia kidolgozását szorgalmazza; azt is megjegyzi azonban, hogy a mobilitásnak önkéntesnek kell maradnia, és emiatt nem szabad korlátozni a munkahelyteremtésre és a képzési helyek helyszínen történő létrehozására irányuló erőfeszítéseket;

43. megjegyzi, hogy az egységes piaci szabályozás általában a 28 tagú EU egyik témája, mivel azonban az integrációs igény sokkal nagyobb jelentőséggel bír az euróövezetben, kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a GMU tagjai fokozott együttműködést folytassanak a munkavállalók GMU-n belüli gyorsabb és hatékonyabb mobilitását előmozdító (pl. a kiegészítő nyugdíjbiztosítások hordozhatóságához vagy a GMU nemzeti munkaügyi hivatalai közötti együttműködési megállapodások elfogadásához kapcsolódó) jogszabályok elfogadása céljából;

Méltányosabb adórendszerek

44. megjegyzi, hogy növekednek a tagállamok közötti és belüli jövedelmi egyenlőtlenségek, különösen az EU déli részén és a peremterületein; megjegyzi továbbá, hogy az egyenlőtlenségek fokozódását előmozdította, hogy a válság számos országban felerősítette a bérek polarizálódásának és a munkaerőpiac szegmentálódásának hosszú távú tendenciáját, ugyanakkor gyengült az adórendszerek és juttatási rendszerek újraelosztó jellege is;
45. hangsúlyozza, hogy a magas és néhány esetben növekvő adóék – különösen az alacsony keresetűek és a háztartások második keresői esetében – továbbra is problémát jelent számos tagállamban; megjegyzi azonban, hogy a korlátozott költségvetési mozgásterükre való tekintettel csak kevés ország tett lépéseket e probléma kezelésére;
46. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság a 2014. évi éves növekedési jelentésben támogatta a közvetett adók további növelését, amelyek rendszerint kevésbé progresszívek, mint a közvetlen adók; kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az IMF 2013. októberi jelentését, amely rámutatott, hogy a konszolidációs törekvések legitimitásának növelése érdekében lehetőség van a jobb és progresszívebb adózásra, miközben többet teszünk a növekedés előmozdítása és egyben a többletbevétel termelése érdekében;
47. támogatja a Bizottságnak a munkát terhelő adóterhek átcsoportosítására irányuló felhívását, továbbá javasolja, hogy inkább olyan más fenntartható adónemekre térjenek át, mint az összehangolt társasági adó, a pénzügyi tranzakciós adó és a szén-dioxid-adó;
48. kéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el munkahelyteremtést elősegítő intézkedéseket, például a munkát terhelő adók tekintetében vezessenek be olyan reformokat, amelyek a stratégiai ágazatokban ösztönzik a foglalkoztatást, támogatják az önfoglalkoztatást és előmozdítják a vállalkozásindítást;
49. megjegyzi, hogy fontos a munka adóterhelésének csökkentése, különösen a társadalombiztosítási hozzájárulások megfelelően célzott ideiglenes mérséklése vagy az új munkavállalók – különösen az alacsony jövedelmű és alacsony képzettségű munkavállalók, a tartós munkanélküliek vagy más kiszolgáltatott csoportokból kikerülő munkavállalók – foglalkoztatását szolgáló foglalkoztatástámogatási rendszerek bevezetése

révén, biztosítva ugyanakkor az állami nyugdíjrendszerek hosszú távú fenntarthatóságát;

50. hangsúlyozza, hogy különösen a költségvetési konszolidáció jelenlegi időszakában fontos hatékonyan fellépni a be nem jelentett munkavégzés, a színlelt önfoglalkoztatás és az adócsalás ellen annak érdekében, hogy védjék a munkavállalókat és a bevételeket, valamint megőrizték a lakosság adórendszerek igazságosságába és hatékonyságába vetett bizalmát;

TÁRSADALMI TENDENCIÁK ÉS A SZOCIÁLIS VÉDELMI RENDSZEREK FENNTARTHATÓSÁGA

Mérsékelni kell a szegénységet és a társadalmi kirekesztést

51. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az 2013-as európai szemeszter óta valamennyi korcsoportban nőtt a szegénység; megjegyzi, hogy az elmúlt években a tagállamok kétharmadában jelentősen nőtt a szegénység és a társadalmi kirekesztés a 18–64 évesek körében, aminek fő oka, hogy egyre nő a munkanélküliek, az alacsony munkaintenzitású háztartások és a szegénységben élő aktív keresők száma; megjegyzi, hogy 2012-ben a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata a harmadik országbeli (18 és 64 év közötti) állampolgárok tekintetében sokkal magasabb volt (48,8%), mint az uniós polgárok tekintetében;
52. örvendetesnek tartja, hogy a 2014. évi éves növekedési jelentésben elismerték, hogy foglalkozni kell a válság társadalmi következményeivel, illetve biztosítani kell szociális védelem pénzügyi fenntarthatóságát; felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a biztonsági hálójukat, biztosítsák a jóléti rendszerek hatékonyságát és gondoskodjanak megelőző intézkedéseket szolgáló beruházásokról; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe azt a hatást, amelyet a gazdasági kiigazító programok gyakorolnak az Európa 2020 stratégia legfőbb célkitűzéseinek megvalósítása felé történő előrelépésre a pénzügyi nehézségekkel küzdő tagállamokban, és hogy fogadjon el olyan módosításokat, amelyek célja a kiigazító programok és az Európa 2020 stratégia célkitűzései közötti összhang megteremtése;

Fenntartható nyugdíjak

53. tudomásul veszi a több tagállamra a nyugdíjrendszer reformja tekintetében vonatkozó országspecifikus ajánlásokat; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság ajánlásai nem tesznek említést a Parlament nyugdíjakra vonatkozó zöld és fehér könyvekben foglalt ajánlásairól; hangsúlyozza, hogy a nyugdíjreformokhoz nemzeti szintű politikai és társadalmi kohézióra van szükség, és azok sikere érdekében azokról egyeztetni kell a szociális partnerekkel;
54. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának biztosításához végre kell hajtani a szükséges reformokat; úgy véli, hogy lehetőség van a tényleges nyugdíjkorhatár megemelésére a kötelező nyugdíjkorhatárnak a munkaerőpiac korai elhagyásának visszaszorításával történő megemelése nélkül; úgy véli, hogy a tényleges nyugdíjba vonulási életkor sikeres emelése érdekében a nyugdíjrendszerek reformját olyan politikáknak kell kísérniük, amelyek korlátozzák az előnyugdíjazási lehetőségekhez és egyéb korai nyugdíjba vonulási módokhoz való hozzáférést, az idősebb munkavállalók

részére foglalkoztatási lehetőségeket dolgoznak ki, hozzáférést biztosítanak számukra az egész életen át tartó tanuláshoz, a munkában maradáshoz ösztönző adókedvezményeket vezetnek be, valamint támogatják az aktív és egészséges idős kort;

55. aggódik amiatt, hogy a jelenleg munkanélküli vagy bizonytalan munkahellyel rendelkező fiatal európai generációja tekintetében fennáll a nem méltányos nyugdíjak kockázata, akik egy minden eddigénél magasabb nyugdíjkorhatárral és a nyugdíj alapjául szolgáló szolgálati idő meghosszabbodásával fognak szembenézni;

Európai szociális stabilizátorok

56. megjegyzi, hogy a szociális védelem és a szociális politika – különösen a munkanélküli ellátások, a minimális jövedelemtámogatás és a progresszív adózás – kezdetben segítette a recesszió csökkentését és stabilizálta a munkaerőpiacokat és a fogyasztást; hangsúlyozza azonban, hogy e döntő fontosságú gazdasági és szociális stabilizátorok kapacitása a lehető legkisebbre csökkent az azon tagállamokban hozott megszorító intézkedések miatt, ahol ezekre a stabilizátorokra a legnagyobb szükség van; megjegyzi, hogy ennek következtében a háztartások jövedelmei és a belföldi kereslet kisebb védelemben részesülnek, ami az érintett országokban fokozza a recessziót;
57. hangsúlyozza, hogy a kedvezőtlen gazdasági sokkhatásokkal szembesülő GMU-tagállamok széles körben alkalmazták a szociális politikákat és a szociális normákat kiigazítási tényezőként; megjegyzi, hogy az ilyen belső leértékelések drasztikus szociális következményekkel jártak az országok jóléti helyzetére és polgáira nézve, és számos tagállamban szociális vészhelyzetet eredményezett;
58. sajnálatosnak tartja, hogy a 2014. évi éves növekedési jelentés nem említi az európai szociális stabilizátorokat; hangsúlyozza, hogy ez a fajta mechanizmus fontos szerepet tölt be, tekintve, hogy a gazdasági és monetáris unióban a nemzeti költségvetések korlátozott mozgástérrel rendelkeznek; emlékeztet arra, hogy az ilyen stabilizátorok fontos szerepet töltenek be az aszimmetrikus sokkhatások kezelésében, az országok jóléti rendszerei túlzott kimerítésének elkerülésében és így módon az egész GMU fenntarthatóságának megerősítésében; ismét arra kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy zöld könyvet az euróövezetben használható automatikus stabilizátorokról;
59. kéri az Európai Tanácsot, hogy a 2013. decemberi ülésén határozzon meg konkrét lépéseket annak érdekében, hogy a közösségi módszer alapján a gazdasági és monetáris unió részeként kiépüljön egy tényleges szociális és foglalkoztatási pillér, valamint dolgozza ki alaposabban a munkanélküli-ellátás európai rendszere – mint az euróövezet egyik automatikus stabilizátora – bevezetésének módozatait;

A DEMOKRATIKUS LEGITIMITÁS ÉS A SZOCIÁLIS PÁRBESZÉD MEGERŐSÍTÉSÉNEK SZÜKSÉGESSÉGE

60. hangsúlyozza, hogy minden munkaerő-piaci reformnak az uniós szintű szociális párbeszéd erősebb koordinációján kell alapulnia;
61. hangsúlyozza, hogy a trojka megerősítette, hogy a szociális partnerek minőségi részvétele és a nemzeti szinten is erőteljes szociális párbeszéd bármely reform sikeréhez

elengedhetetlen, továbbá különösen a gazdasági és monetáris uniót érintő reformok keretében meg kell erősíteni a szociális partnerek új gazdaságirányítási folyamatokban – főként az európai szemeszterben – betöltött szerepét; üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy többek között a szociális párbeszédért felelős bizottság keretében fokozottabban vonják be a szociális partnereket az európai szemeszter folyamatába az éves növekedési jelentés évenkénti elfogadása előtt;

62. kéri az Európai Tanácsot és a tagállamokat, hogy a felelősségvállalás biztosítása érdekében gondoskodjanak a nemzeti és regionális parlamenteknek, a szociális partnereknek, a hatóságoknak és a civil társadalomnak az Európa 2020 stratégia és a gazdasági kormányzási folyamat keretében kidolgozott politikai iránymutatások végrehajtásába és ellenőrzésébe történő szoros bevonásáról; kéri az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási, szociális és oktatási céljait hatékonyabban építsék be a 2014. évi európai szemeszterbe;
63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNYHOZ: EGYEDI AJÁNLÁSOK AZ EURÓPAI TANÁCS ÁLTAL ELFOGADANDÓ SZAKPOLITIKAI IRÁNYMUTATÁSOKHOZ

1. ajánlás: szociális mutatók

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A Bizottságnak kötelezővé kellene tennie a szociális mutatókat annak érdekében, hogy azok szükségszerűen a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljáráshoz kapcsolódó eredménytáblával egyenlő elbírálás alá essenek.

Az Európában fennálló szociális helyzet megfelelő értékelésének lehetővé tétele érdekében a Bizottságnak további mutatókat – így a gyermekszegénység arányára és a tisztességes munkára vonatkozó mutatókat, valamint egy európai létminimum-mutatót – kell belefoglalnia az eredménytáblába.

A Bizottságnak nem csupán elemzőeszközként kell használnia a szociális eredménytáblát, hanem a tagállamokra vonatkozó olyan konkrét javaslatok kidolgozásának alapjaként is, amelyek arra irányulnak, hogy az egyes tagállamok miként küzdhetik le vagy előzhetik meg a munkanélküliséget, csökkenthetik a társadalmi egyenlőtlenségeket, mozdíthatják elő az aktív befogadást és előzhetik meg a szociális dömpinget, és amelyek később beépíthetők a 2014-es országspecifikus ajánlások kidolgozásába és végrehajtásába is.

A Tanácsnak a foglalkoztatási és szociális mutatók tekintetében egy uniós szociális védelmi küszöb formájában konkrét referenciaértékeket kell meghatároznia, hogy időben életbe lehessen léptetni az uniós szintű aktivizálási eszközöket.

2. ajánlás: az eurócsoport a foglalkoztatási és szociális miniszterek szintjén

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az eurócsoport az euróövezeti csúcstalálkozókat megelőzően a foglalkoztatási és szociális miniszterek szintjén ülésezik annak érdekében, hogy a szociális és foglalkoztatási kérdésekkel részletesebben foglalkozzanak az euróövezet szervei által folytatott párbeszédnek és hozott döntések keretében azzal a céllal, hogy hozzájáruljanak az euróövezet állam- és kormányfőinek üléseihez.

3. ajánlás: A beruházások és a termelékenység Unión belüli növekedését célzó paktum

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A Bizottságnak nagyobb figyelmet kell fordítania a még mindig stagnáló belső kereslet újbóli fellendítésére, mivel ez jelenti majd a kulcsot a fenntartható munkahelyek és termelékenység megteremtéséhez és a deflációs kockázatok elkerüléséhez.

A Bizottságnak és a Tanácsnak sürgősen be kell vezetnie egy nagyra törő és összehangolt beruházási tervet és fokoznia kell a finanszírozást annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégiában és a 2012 júniusában elfogadott Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumban meghatározott célkitűzésekkel összhangban rövid távon fenntartsák a növekedést és a színvonalas munkahelyeket, valamint középtávon több lehetőség álljon rendelkezésre.

A tagállamoknak védeniük kell és elő kell mozdítaniuk az oktatásba, a kutatásba és az innovációba irányuló beruházásokat. Kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és mozdítsa elő a termelékeny beruházásoknak az uniós szabályok alapján megállapított hiánycélok köréből való kizárásához szükséges reformokat annak érdekében, hogy – tekintve azok növekedést és munkahelyteremtést előmozdító potenciálját – megőrizzék azokat.

A 2014. évi nemzeti reformprogramokban megfogalmazott kötelezettségvállalásoknak elegendőeknek kell lenniük az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez.

A tagállamoknak hatékonyabban kell elosztaniuk az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében felhasznált nemzeti költségvetési forrásait.

Európai alapok

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Tekintettel a kohéziós politikának a nemzeti programok európai szemeszter keretében történő kidolgozásában játszott kulcsfontosságú szerepére, e politikával a 2014. évi éves növekedési jelentésnek kiemelten kell foglalkoznia. A Bizottságnak garantálnia kell, hogy elegendő uniós forrást fordítanak az Európa 2020 stratégiában megállapított célkitűzések elérésére.

A Bizottságnak haladéktalanul át kell programoznia a fel nem használt strukturális alapokat, hogy azokat a fiatalok foglalkoztatását célzó programok és a kkv támogatására fordítsák. Kéri a Bizottságot, hogy keressen egyedi megoldásokat a nagyon magas munkanélküliségi rátával rendelkező országok számára, amelyek társfinanszírozási problémák miatt arra kényszerülnek, hogy visszafizessék az uniós forrásokat. Ennek értelmében arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a többéves pénzügyi keret „fenntartható növekedés” című 1. fejezetén belüli, az uniós alapok vagy programok társfinanszírozásában való tagállami részvételnek a kettős csomagban meghatározott strukturális hiány kiszámításából való kizárására vonatkozó lehetőséget.

A Bizottságnak a 2014–2020-as időszakra szóló összes forrás tekintetében az időszak elejére való összpontosítás elvét kell alkalmaznia a legmagasabb munkanélküliségi rátával rendelkező és mélyreható költségvetési konszolidációs eljárásokat végrehajtó tagállamok esetében, különösen a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás és a stratégiai beruházások előmozdítását célzó programokat illetően.

A nemzeti kohéziós alapok legalább 25%-át konkrét programokra kell felhasználni az Európai Szociális Alap keretében azokban a tagállamokban, ahol a legmagasabb szintű a munkanélküliség és a szegénység.

4. ajánlás: Színvonalas munkahelyek és tisztességes munkabérek a termelékenység növelése érdekében

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Fajlagos munkaerőköltségek, termelési költségek és haszonkulcsok

Az Európai Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy az európai versenyképességnek a fajlagos munkaerőköltségek munkabércsökkentések útján való túlzott kiigazítása révén történő helyreállítása jelentősen lerontotta számos uniós munkavállaló vásárlóerejét, csökkentette az egy háztartásra jutó jövedelmeket, visszaszorította a belső keresletet, és ennek következtében tovább erősítette a munkanélküliséget és a társadalmi kirekesztést, különösen azokban az országokban, amelyeket a legjobban sújtott a válság. Kéri a Bizottságot, hogy orvosolja ezt a helyzetet.

A versenyképesség helyreállítására irányuló horizontális politika keretében fontolóra kell venni az egyéb termelési költségekre, az árak alakulására és a haszonkulcsokra irányuló stratégiákat is.

A Bizottságnak kiegyensúlyozottabb politikát kell követnie a válságból való kilábaláshoz, valamint nagyra törő ajánlásokat kell kidolgoznia a központi országok számára, amelyek rendelkeznek a szükséges mozgástérrel ahhoz, hogy gazdaságösztönző politikáikat a munkabérek emelése mellett folytassák, ami majd segít enyhíteni a Dél-Európára nehezedő túlzott deflációs nyomást és elkerülni az euróövezetben a növekedés és a munkahelyteremtés terén meglévő egyenlőtlenségek elmélyülésének veszélyeit.

A Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy a külső versenyképesség javítására és ezzel

párhuzamosan az euróövezet országaira gyakorolt deflációs nyomás fokozására irányuló jelenlegi stratégia – a külső kereslet belső kereslet rovására történő növekedése miatt – minimálisra csökkenti a várt nettó eredményeket.

Jövedelmek és tisztességes munkabérek

A Bizottságnak olyan intézkedéseket kell javasolnia, amelyek kezelik az egyenlőtlenségeket és garantálják a tisztességes munkabéreket. Felszólítja a tagállamokat, hogy a munkavállalók számára tisztességes megélhetést garantáló bérek biztosítását célzó munkaerő-piaci politikák követése révén lépjenek fel a munkavállalókat sújtó szegénységgel szemben, ami nem csupán a társadalmi kohézió és a társadalmi igazságosság szempontjából fontos, hanem egy erős gazdaság fenntartása szempontjából is.

A reálbérek arányának és az eltérő szintű termelékenység megállapítása érdekében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a bérekre gyakorolt nyomás – országonként esetlegesen eltérő – minimumbér-rendszereken keresztül csökkentésének lehetőségét, ami segíthet csökkenteni a deflációs kockázatot, csökkentheti az egyenlőtlenségeket, valamint mérsékelheti a versenyképesség és a folyó fizetési mérlegek terén meglévő névleges egyensúlyhiányt.

Munkahelyek minősége

Javasolja, hogy a Bizottság 2014-es országspecifikus ajánlásaiban helyezzenek nagyobb hangsúlyt a munkahelyek minőségére, amely a tudásintenzív gazdaságban elengedhetetlen ahhoz, hogy szakképzett, alkalmazkodó és elkötelezett munkaerő, illetve megfelelő egészségügyi és biztonsági előírások alkalmazásával, valamint biztonságérzet és elfogadható munkaidő biztosításával előmozdítsák a magas munkatermelékenységet és a gyors innovációt. A szakpolitikai iránymutatásnak – a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően és a tagállamok jogszabályainak sérelme nélkül – különösen a munkavállalók alapvető munkajogokhoz való hozzáféréseire kell irányulnia.

Küzdeni kell a bizonytalan munkakörülmények és a színlelt önfoglalkoztatás és ezek terjedése ellen, és biztosítani kell az ideiglenes vagy részmunkaidős szerződéssel rendelkező munkavállalók és az önfoglalkoztatók megfelelő szociális védelmét és a képzésekhez való hozzáférését.

Biztosítani kell a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló irányelv tényleges érvényesítését.

5. ajánlás: Ismét a magánszektor adósságának csökkentésére, azaz az európai növekedés és munkahelyteremtés egyik fő kerékkötőjére való összpontosítás

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A Bizottságnak tudomásul kell vennie, hogy a magánszektorbeli adósság csökkentését akadályozza, hogy túlságosan az államadósság csökkentésére összpontosítanak, továbbá a legkiegyensúlyozottabb megközelítés alkalmazását szorgalmazza annak elkerülése érdekében, hogy ez az európai növekedés és foglalkoztatás kerékkötője legyen.

A tagállamoknak és a Bizottságnak olyan intézkedéseket kell bevezetniük, amelyek különösen a háztartások és a kkv-k számára lehetővé teszik a rendes adósságátütemezést a magánszektorbeli adósságok fenntarthatóságának biztosítása érdekében, ami a beruházások, a növekedés és a munkahelyteremtés előfeltétele.

Sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemzeti növekedési terveikben tegyék abszolút prioritássá a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését, sürgeti továbbá a tagállamokat, hogy tegyék könnyen hozzáférhetővé az e célt szolgáló európai alapokat.

A Bizottságnak a háztartások és a kkv-k likviditása sürgős helyreállításának elősegítése

érdekében a tagállamokkal együtt részt kell vennie a megújuló hitelkeretek létrehozásában, amelyeket hivatalos és magánforrásokból vegyesen finanszíroznak és/vagy az európai intézmények – például az Európai Beruházási Bank – által kibocsátott garanciákkal fedeznek. A magánszektor tekintetében az alternatív finanszírozási források – például az erős takarékszövetkezetek vagy állami fejlesztési bankok – megerősítését szorgalmazza, amelyek előmozdíthatják a likvid eszközök reálgazdaságba és megfelelő projektekbe való irányítását és a fejlesztési célú finanszírozást.

6. ajánlás: a színvonalas foglalkoztatás fokozására irányuló reformok

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A nemzeti általános és ifjúsági foglalkoztatási tervek

A Bizottságnak kötelezővé kell tennie a nemzeti általános és ifjúsági foglalkoztatási terveknek a 2014-es országspecifikus ajánlásokban való bemutatását.

A Bizottságnak a 2014. évi éves növekedési jelentés országspecifikus ajánlásaiba bele kell foglalnia a munkahelyek minőségét, a képzést, az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést, az alapvető munkavállalói jogokat, valamint a munkaerő-piaci mobilitás és az önfoglalkoztatás a munkavállalók biztonságának növelésén keresztüli támogatását.

Munkaerő-piaci reformok és aktív munkaerő-piaci politikák

A munkaerő-piaci reformoknak a termelékenység és a hatékonyság fokozásra kell összpontosítaniuk annak érdekében, hogy javuljon az Unió gazdaságának versenyképessége és lehetőség nyíljon a fenntartható növekedésre és munkahelyteremtésre, az európai szociális vívmányok betűjének és szellemének, valamint alapelveinek szigorú tiszteletben tartása mellett. A munkaerő-piaci reformokat oly módon kell végrehajtani, hogy azok javítsák a munkahelyek minőségét.

A strukturális munkaerő-piaci reformok során gondoskodni kell a belső rugalmasságról, hogy a gazdasági nehézségek idején fenn lehessen tartani a foglalkoztatottságot, biztosítani kell a munkahelyek minőségét és a munkahely-változtatás biztonságát, olyan – újbóli munkavállalással kapcsolatos követelményekre épülő és a reintegrációs politikákkal összekapcsolt – munkanélküli juttatási rendszereket kell létrehozni, amelyek a munkavállalás ösztönzése mellett tisztességes jövedelmet nyújtanak, a munkaerőpiac szegmentálódásának leküzdését előmozdító szerződéses megállapodásokat kell alkalmazni, elébe kell menni a gazdasági szerkezetátalakításnak, és biztosítani kell az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést.

A tagállamoknak kerülniük kell az olyan feltételeket megteremtését, amelyek lehetővé teszik a vállalatok számára, hogy kívül maradjanak a magas szintű kollektív szerződésekből és felülvizsgálják az ágazati bérmegállapodásokat, ami számos munkavállalót kizár a kollektív tárgyaláshoz való jog gyakorlásából.

A tagállamoknak a szociális partnerekkel folytatott szoros együttműködés keretében növelniük kell az aktív munkaerő-piaci politikák hatókörét és hatékonyságát.

A szakismeretek iránti kereslet és kínálat közötti eltérések kezelése

Bizonyos ágazatokban és/vagy régiókban javítani kell a szakismeretek iránti kereslet nyomon követését, és gyorsan orvosolni kell ezeket a szakismeretek iránti kereslet és kínálat közötti eltéréseket.

A Bizottságnak és a tagállamoknak együtt kell működniük az uniós készségkörkép kidolgozásában, hogy átfogó képet lehessen alkotni az Unió szakismereti igényeiről.

A szakismereti igények előrejelzése érdekében támogatni kell az oktatási-képzési ágazat és a vállalatok közötti együttműködést és szinergiákat, és az oktatási és képzési rendszereket a munkaerőpiac igényeihez kell igazítani, hogy biztosítani lehessen a megfelelő

szakismereteket a munkaerő számára, és elő lehessen segíteni az átmenetet az oktatásból és képzésből a munka világába.

Minden korcsoport számára biztosítani kell az egész életen át tartó tanulás lehetőségét, nem csak a formális oktatás, hanem a nem formális és informális tanulási formák kialakítása révén is.

2015-ig étre kell hozni a nem formális vagy informális tanulási formáknak az európai képesítési keretrendszerhez kapcsolódó érvényesítési rendszerét.

Ifjúsági munkanélküliség

A már régebben elfogadott intézkedések végrehajtása érdekében egy európai ifjúsági foglalkoztatási paktumot szorgalmaz, továbbá az ifjúsági munkanélküliség kezelése érdekében kéri, hogy gondoskodjanak olyan új forrásokról és intézkedésekről, amelyek csökkentenék a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő („NEET”) fiatalok számát, figyelembe véve a legegyszerűbb munkaügyi szabványokat maradéktalanul tiszteletben tartó tisztességes munka minőségi szempontjait.

A tagállamoknak haladéktalanul meg kell valósítaniuk az ifjúsági garanciarendszereket, valamint a megfelelő forrásokat hatékonyan kell felhasználniuk annak érdekében, hogy az intézkedések a legnehezebb helyzetben lévőkre összpontosulhassanak.

A Bizottságnak és a tagállamoknak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) számításai alapján fokozniuk kell az „ifjúsági garancia” kezdeményezés finanszírozását, amelynek értelmében csak az euróövezetben 21 milliárd euróra van szükség egy, az ifjúsági munkanélküliség leküzdését célzó hatékony program végrehajtásához. Kéri a Bizottságot, hogy biztosítson prioritást az „ifjúsági garancia” kezdeményezés számára, hogy a többéves pénzügyi keret kilátásba helyezett félidős felülvizsgálata során növeljék a rendelkezésre álló költségvetési forrásokat.

A Bizottságnak és a Tanácsnak mérlegelnie kell, hogy a túlzott hiány esetén követendő eljárás alatt álló tagállamok is rendelkezzenek az ezen intézkedések használatához szükséges költségvetési mozgástérrel, különösen azáltal, hogy az ifjúsági munkanélküliség leküzdését célzó intézkedések tagállami társfinanszírozását ideiglenesen kiveszik a túlzott hiány kiszámításából.

A Bizottságnak javaslatot kell tennie egy olyan keretre, amely színvonalas képzési formákat tesz lehetővé, és többek között kritériumokat tartalmaz a megfelelő bérezésre, a tanulási folyamat eredményeire, a munkakörülményekre, valamint a biztonsági és egészségügyi normákra vonatkozóan; kéri a Bizottságot, a tagállamokat és az európai szociális partnereket, hogy ambiciózus módon éljenek a tanulószereződéses gyakorlati képzés európai szövetsége által kínált lehetőségekkel.

Idős és tartós munkanélküliek

A tagállamoknak az idősebb munkavállalók számára foglalkoztatási lehetőségeket kell biztosítaniuk, garantálniuk kell az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést, a munkaerő-piaci részvétel meghosszabbítását ösztönző adókedvezményeket kell bevezetniük, valamint támogatniuk kell az aktív és egészséges időskort.

A tartós munkanélkülieket támogatni kell, mégpedig új munkahelyeket teremtve, integrált aktív befogadási megközelítéseket és ezek keretében többek között az aktív munkára ösztönző intézkedéseket – például személyre szabott útmutatást és „welfare-to-work” („vissza a szociális hálóból a munkaerőpiacra”) programokat – alkalmazva, megfelelő juttatási rendszereket működtetve és színvonalas szolgáltatásokhoz biztosítva hozzáférést, ekképpen segítve őket a munkaerőpiacra való visszatérésben és a színvonalas munkalehetőségekhez való hozzáférésben.

Nők

A Bizottságnak nagyobb hangsúlyt kell helyeznie arra, hogy a nők munkaerő-piaci részvételének jelentős növelése kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási rátára vonatkozó kiemelt célkitűzésének eléréséhez. Olyan intézkedéseket szorgalmaz, amelyek biztosítják az elérhető gondozást és gyermekfelügyeletet, a megfelelő anyasági, apasági és szülői szabadságok rendszerét, valamint a munkaidő és a munkahelyek rugalmasságát.

A tagállamoknak nemzeti szakpolitikáik és nemzeti reformprogramjaik (NRP) keretében tiszteletben kell tartaniuk és meg kell erősíteniük a nemek közötti egyenlőséget.

Egyéb kiemelt csoportok

A tagállamoknak nemzeti reformprogramjukba bele kell foglalniuk az európai stratégia keretében a fogyatékkal élők tekintetében elfogadott, foglalkoztatással és társadalmi befogadással kapcsolatos fő intézkedéseket. Kéri az Európai Bizottságot, hogy ezek az intézkedések a 2014-es országspecifikus ajánlásokban is szerepeljenek.

Kéri, hogy a 2014. évi éves növekedési jelentés prioritásai között szerepeljen a kisebbségekkel való egyenlő bánásmód általános érvényesítése, mivel a kisebbségek munkaerő-piaci részvétele kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási rátára vonatkozó kiemelt célkitűzésének eléréséhez. Kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a kisebbségekhez tartozók (pl. románok) alacsony munkaerő-piaci részvételével.

7. ajánlás: Az önkéntes munkavállalói mobilitás fokozása

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Tekintve a származási országukat elhagyó, az Unión belül máshol munkalehetőségeket kereső – főként fiatal – munkavállalók számát, a Bizottságnak megfelelő intézkedéseket kell kidolgoznia az uniós jogszabályok annak érdekében történő felülvizsgálata céljából, hogy garantálják a nyugdíjjogosultságok hordozhatóságát és a munkaviszonyhoz kapcsolódó juttatások legalább három hónapig való folyósítását, amíg a kedvezményezett másik tagállamban keres munkát.

Az Európai Foglalkoztatási Mobilitás Portáljára (EURES) építve a Bizottságnak erősítenie és bővítenie kell a tevékenységét, és különösen elő kell mozdítania az ifjúkori mobilitást. E célból a tagállamokkal együttműködésben egy egyedi stratégia kidolgozását szorgalmazza, amelyben hangsúlyozni kell, hogy a mobilitásnak önkéntesnek kell maradnia, és hogy emiatt nem szabad korlátozni a munkahelyteremtésre és a képzési helyek helyszínen történő létrehozására irányuló erőfeszítéseket.

A Bizottságnak meg kell vizsgálnia annak a lehetőségét, hogy a GMU-tagállamok fokozott együttműködést folytassanak a munkavállalók GMU-n belüli gyorsabb és hatékonyabb mobilitását előmozdító (pl. a kiegészítő nyugdíjbiztosítások hordozhatóságáról vagy a GMU nemzeti munkaügyi hivatalai közötti együttműködési megállapodások elfogadásáról szóló) jogszabályok elfogadása érdekében.

8. ajánlás: Méltányosabb adórendszerek felé való elmozdulás

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A tagállamoknak meg kell reformálniuk az adórendszert annak érdekében, hogy kisebb nyomás nehezedjen az alacsony keresetűekre és a háztartások második keresőire, amely a Bizottság szerint továbbra is nagy és növekvő tendenciát mutat.

A Bizottságnak figyelembe kell vennie az IMF 2013. októberi, adózással kapcsolatos jelentését, amely rámutatott, hogy a konszolidációs törekvések legitimitásának növelése érdekében lehetőség van a jobb és progresszívebb adózásra, miközben többet teszünk a növekedés előmozdítása és egyben némi többletbevétel termelése érdekében.

A tagállamoknak a munkát terhelő adóterhek helyett olyan más fenntartható adónemekre kell áttérniük, mint az összehangolt társasági adó, a pénzügyi tranzakciós adó és a szén-dioxid-adó.

A tagállamoknak munkahelyteremtést elősegítő intézkedéseket kell elfogadniuk, például a munkát terhelő adók tekintetében olyan reformokat kell bevezetniük, amelyek a stratégiai ágazatokban ösztönzik a foglalkoztatást, támogatják az önfoglalkoztatást és előmozdítják a vállalkozásindítást.

Csökkenteni kell a munka adóterhelését, ideértve különösen a társadalombiztosítási hozzájárulások megfelelően célzott ideiglenes mérséklését vagy az új munkavállalók – különösen az alacsony jövedelmű és alacsony képzettségű munkavállalók, a tartós munkanélküliek vagy más kiszolgáltatott csoportokból kikerülő munkavállalók – foglalkoztatását szolgáló foglalkoztatástámogatási rendszerek bevezetését, biztosítva ugyanakkor az állami nyugdíjrendszerek hosszú távú fenntarthatóságát.

Különösen a költségvetési konszolidáció jelenlegi időszakában küzdeni kell a be nem jelentett munkavégzés, a színlelt önfoglalkoztatás és az adócsalás ellen annak érdekében, hogy védjék a munkavállalókat és a bevételeket, valamint biztosítsák a lakosság adórendszerek igazságosságába és hatékonyságába vetett bizalmát. Az informális és feketemunkát bejelentett munkává kell alakítani, többek között a munkaügyi ellenőrzések tekintetében a kapacitás növelésével.

9. ajánlás: Mérsékelni kell a szegénységet és a társadalmi kirekesztést

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A tagállamoknak meg kell erősíteniük a biztonsági hálójukat, biztosítaniuk kell a jóléti rendszerek hatékonyságát, valamint gondoskodniuk kell a megelőző intézkedéseket szolgáló beruházásokról.

Nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe azt a hatást, amelyet a gazdasági kiigazító programok gyakorolnak az Európa 2020 stratégia legfőbb célkitűzéseinek megvalósítása felé történő előrelépésre a pénzügyi nehézségekkel küzdő tagállamokban, és hogy fogadjon el olyan módosításokat, amelyek célja a kiigazító programok és az Európa 2020 stratégia célkitűzései közötti összhang megeremtése.

10. ajánlás: Fenntartható nyugdíjak

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A Bizottságnak és a tagállamoknak figyelembe kell venniük a Parlament nyugdíjakra vonatkozó zöld és fehér könyvekben foglalt ajánlásait.

A nyugdíjreformokhoz nemzeti szintű politikai és társadalmi kohézióra van szükség, és csupán akkor lehetnek sikeresek, ha a szociális partnerekkel egyeztetnek róluk.

A nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának biztosítása érdekében lehetőség van a tényleges nyugdíjkorhatár megemelésére a kötelező nyugdíjkorhatárnak a munkaerőpiac korai elhagyásának visszaszorításával történő megemelése nélkül. Úgy véli, hogy a tényleges nyugdíjba vonulási életkor sikeres emeléséhez a nyugdíjrendszerek reformját olyan politikáknak kell kísérniük, amelyek korlátozzák az előnyugdíjazási lehetőségekhez és egyéb korai nyugdíjba vonulási módokhoz való hozzáférést, az idősebb munkavállalók részére foglalkoztatási lehetőségeket dolgoznak ki, hozzáférést biztosítanak számukra az egész életen át tartó tanuláshoz, a munkában maradáshoz ösztönző adókedvezményeket vezetnek be, és támogatják az aktív és egészséges időskort.

11. ajánlás: Európai szociális stabilizátorok

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés

alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:
A kedvezőtlen gazdasági sokkhatásokkal szembesülő GMU-tagállamoknak nem szabad a szociális politikákat és a szociális normákat kiigazítási tényezőként alkalmazniuk.

A Bizottságnak ki kell dolgoznia egy zöld könyvet az euróövezetben használható automatikus stabilizátorokról annak érdekében, hogy elősegítsék az aszimmetrikus sokkhatások kezelését, és elkerüljék az országok jóléti rendszereinek túlzott kimerítését, és ily módon megerősítsék az egész GMU fenntarthatóságát.

Kéri az Európai Tanácsot, hogy decemberi ülésén határozzon meg konkrét lépéseket annak érdekében, hogy a közösségi módszer alapján a gazdasági és monetáris unió részeként kiépüljön egy tényleges szociális és foglalkoztatási pillér, valamint dolgozza ki alaposabban a munkanélküli-ellátás európai rendszere – mint az euróövezet egyik automatikus stabilizátora – bevezetésének módozatait.

12. ajánlás: a demokratikus legitimitás és szociális párbeszéd megerősítésének szükségessége

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Minden munkaerő-piaci reformnak az uniós szintű szociális párbeszéd erősebb koordinációján kell alapulnia.

A szociális partnerek minőségi részvétele és a nemzeti szinten is erőteljes szociális párbeszéd bármely reform sikeréhez elengedhetetlen, továbbá különösen a gazdasági és monetáris uniót érintő reformok keretében garantálni kell, illetve meg kell erősíteni a szociális partnerek új gazdaságirányítási folyamatokban – főként az európai szemeszterben – betöltött szerepét.

Végre kell hajtani a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az éves növekedési jelentés évenkénti elfogadása előtt – többek között a szociális párbeszédért felelős bizottság keretében – fokozottabban bevonják a szociális partnereket az európai szemeszter folyamatába.

Az Európai Tanácsnak és a tagállamoknak a felelősségvállalás biztosítása érdekében gondoskodniuk kell a nemzeti és regionális parlamenteknek, a szociális partnereknek, a hatóságoknak és a civil társadalomnak az Európa 2020 stratégia és a gazdasági kormányzási folyamat keretében kidolgozott politikai iránymutatások végrehajtásába és ellenőrzésébe történő szoros bevonásáról.

Az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási, szociális és oktatási céljait hatékonyabban be kell építenie a 2014. évi európai szemeszterbe.